

Κείμενο

[Η παρενόχληση στους χώρους εργασίας]

Η παρενόχληση στην εργασία αποτελεί ένα αντικειμενικό και **υποκειμενικό** πρόβλημα: Αντικειμενικό, γιατί πλέον αναγνωρίζεται παντού στην Ευρώπη ως μορφή διάκρισης λόγω φύλου, άνισης μεταχείρισης, προσβολής της αξιοπρέπειας του ανθρώπου και καταχρηστικής συμπεριφοράς σε βάρος των θυμάτων· υποκειμενικό, γιατί τα θύματα αυτής της συμπεριφοράς αξιολογούν και βιώνουν τις συνέπειές της στο επαγγελματικό, οικογενειακό και κοινωνικό τους περιβάλλον.

Η σύγχρονη **τάση** αναγνώρισης αυτού του φαινομένου είναι διττή: Ως **προσβολή** της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και ως διάκριση λόγω φύλου. Η παρενόχληση στους χώρους εργασίας, ως αντικοινωνική συμπεριφορά, παραβιάζει την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, την αρχή της ίσης μεταχείρισης αλλά και **θεμελιώδη** δικαιώματα του ατόμου στον τομέα της εργασίας. Ειδικότερα το ισχύον θεσμικό πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.) αναγνωρίζει την παρενόχληση - ψυχολογική και σεξουαλική - ως μορφή διάκρισης λόγω φύλου, που παραβιάζει την αρχή της ίσης μεταχείρισης των ατόμων, τόσο στο πεδίο της απασχόλησης, όσο και σ' αυτό της πρόσβασης στα αγαθά και στις υπηρεσίες. Επίσης ορίζει την παρενόχληση ως προσβολή της αξιοπρέπειας του ατόμου, απαγορεύει κάθε έμμεση και άμεση διάκριση λόγω φύλου στην απασχόληση και υποχρεώνει τα κράτη-μέλη να εντάξουν στις νομοθεσίες τους διατάξεις που να απαγορεύουν τέτοιες συμπεριφορές και να διασφαλίζουν την έννομη προστασία των θυμάτων.

Εξάλλου, η αντιμετώπιση του φαινομένου της παρενόχλησης στην εργασία εντάσσεται για την Ε.Ε. ως προτεραιότητα στη δέσμη εκείνων των πολιτικών που αποσκοπούν στην προώθηση της ισότητας και στην προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών.

Τα παραπάνω στοιχεία αποτελούν τον ελάχιστο κοινό παρανομαστή και την κοινή βάση, στην οποία οφείλουν να στηριχτούν οι εθνικές νομοθεσίες για την ποινική τυποποίηση του εν λόγω φαινομένου, συνδυάζοντας την αναγκαία προστασία της αξιοπρέπειας του προσώπου από προσβολές οιασδήποτε χαρακτήρα με τον σεβασμό της ίσης μεταχείρισης και της απαγόρευσης διακρίσεων λόγω φύλου. Τέλος, επιβεβαιώνεται σταθερά πλέον ότι η παρενόχληση τόσο στο πεδίο της εργασίας όσο και σε αυτό της πρόσβασης σε αγαθά και υπηρεσίες συνιστά μια εκφοβιστική,

εχθρική, **ταπεινωτική**, εξευτελιστική και επιθετική συμπεριφορά, ανεξάρτητα από την ύπαρξη σχέσεων εξάρτησης, ιεραρχίας ή εξουσίας μεταξύ δράστη και θύματος.

B. Αρτινοπούλου & Θ. Παπαθεοδώρου. (2006). *Η Σεξουαλική Παρενόχληση στην Εργασία*. Αθήνα: Νομική Βιβλιοθήκη, 38 (διασκευή).

ΘΕΜΑΤΑ

A. (Μονάδες 20)

A. Να αποδώσετε περίληπτικά το κείμενο (70 - 90 λέξεις).

(μονάδες 20)

B. (Μονάδες 15)

B1. Πώς αντιμετωπίζει, σύμφωνα με τους συγγραφείς, η ευρωπαϊκή νομοθεσία την παρενόχληση στους χώρους εργασίας; (50 – 60 λέξεις)

(μονάδες 10)

B2. Ποια συλλογιστική πορεία (παραγωγική – επαγωγική) ακολουθούν οι συγγραφείς στη δεύτερη παράγραφο (Η σύγχρονη ...θυμάτων.) του κειμένου;

(μονάδες 5)

Γ. (Μονάδες 15)

Γ1. Να γράψετε από μία πρόταση με καθεμιά από τις ακόλουθες λέξεις (επισημαίνονται στο κείμενο με **έντονη γραφή**). Φροντίστε, ώστε μέσα από την πρόταση να γίνεται φανερή η σημασία της κάθε λέξης: **υποκειμενικό, τάση, θεμελιώδη, προσβολή, ταπεινωτική** (μπορείτε να διαφοροποιήσετε τον γραμματικό τύπο, δηλαδή την πτώση, τον αριθμό, το γένος κλπ.)

(μονάδες 10)

Γ2α. «Τα παραπάνω στοιχεία αποτελούν τον ...κοινό παρανομαστή και την κοινή βάση, στην οποία οφείλουν να στηριχτούν οι εθνικές νομοθεσίες ...».

Να δηλώσετε αν η χρήση της γλώσσας στην παραπάνω πρόταση είναι κυριολεκτική/δηλωτική ή μεταφορική/συνυποδηλωτική.

(μονάδες 2)

Γ2β. Να αιτιολογήσετε την απάντησή σας.

(μονάδες 3)